

Ekspropriationslov en Redegørelse, og den 20. Maj afgav allerede Folketingsudvalget sin Betænkning, hvori det hedder, at Udvalget ikke for Tiden finder Anledning til at fremsætte Ønsker om Ændringer i de gældende Regler, men henstiller til Ministeren stadig at have Opmærksomheden henvendt paa, at de for Ekspropriationer gældende Regler maa være i Overensstemmelse med de som Følge af Tidens Udvikling fremkommende berettigede Krav.

Imidlertid indbragtes der i Rigsdagssamlingerne 1924—25 og 1925—26 i Landstinget fra privat Side Lovforslag om en Tilføjelse til § 10 i Forordningen af 5. Marts 1845, hvorefter der vilde blive indført en Overtaksationskommission. I begge de nævnte Rigsdagssamlinger blev Forslaget henvist til Udvalgsbehandling, om hvilken der er afgivet Beretninger. I Rigsdagssamlingen 1926—27 indbragtes Lovforslaget paa ny fra samme Side, men det viste sig atter her, at der ikke i Udvalget kunde opnaas nogen Enighed om Forslaget, ligesom Regeringen heller ikke kunde give dette sin Tilslutning. Ved de Forhandlinger, som blev ført dels i selve det nedsatte Udvalg, dels med mig, blev Resultatet, at Ministeriet lod udarbejde et Forslag til en Tilføjelse til Forordningen af 5. Marts 1845. Dette Forslag blev vedtaget enstemmigt af Udvalget og enstemmigt af det høje Landsting, og det er det, som jeg nu forelægger her i Dag.

Dette Lovforslag gaar for det første ud paa, at de kommunedelegerede, der i Henhold til Forordningens § 5 er valgt til at deltage i Ekspropriationskommissionens Forhandlinger, skal have Ret til, uanset at de ikke er Medlemmer af Kommissionen og ikke er stemmeberettigede der, at faa deres eventuelt afvigende Meninger om de af Kommissionen behandlede Forhold tilført Kommissionens Forhandlingsprotokol. Dette vil jo eventuelt senere kunne faa Betydning ved de videre Overvejelser af Sagen, navnlig ved Overvejelserne i Taksationskommissionen.

For det andet bestemmes det, og det er det vigtigste, at hvis der ikke ved Ekspropriationsforretningen opnaas Enighed mellem Parterne om Erstatningens Størrelse, eller hvis Lodsejeren udebliver, skal der ske en Tilførsel til Kommissionens Forhandlingsprotokol om Ekspropriationskommissionens Erstatningsansættelse. Der vil derigennem blive fæstnet en Ordning, hvorefter der i Virkeligheden i Fremtiden bliver to Instanser, idet Ekspropriationskommissionen, saafremt Forlig ikke opnaas, skal fastsætte

den Godtgørelse, som efter Kommissionens Formening bør ydes Lodsejeren for den ham ved Ekspropriationen forvoldte Skade, saaledes at der med andre Ord bliver en virkelig Vurdering ogsaa af Ekspropriationskommissionen, og denne Vurdering kan da af begge Parter, altsaa ikke alene af Lodsejeren, men ogsaa af den, efter hvis Anmodning Ekspropriationen foretages, indankes for Taksationskommissionen, og denne har saa ligesom hidtil den endelige Afgørelse af Erstatningens Størrelse.

Hertil er føjet Bestemmelser om — og hvis det gennemføres, vil det antagelig vise sig at være af meget stor Betydning —, at Parterne, altsaa baade Lodsejeren og Rekvirenten af Ekspropriationen, faar en Frist til at overveje, om de vil modtage den ansatte Godtgørelse eller ikke, en Frist, som sættes til 6 Uger efter Ekspropriationskommissionens Erstatningsansættelse. Imidlertid skal der 3 Uger efter denne Ansættelse sendes dem en Udskrift af Kommissionens Forhandlingsprotokol, som skal indeholde, hvad der er passeret ved Forretningen, herunder ogsaa den Vurdering, som Ekspropriationskommissionen har fastsat for den enkelte Lodsejer, og hvis Parterne saa ikke inden i alt 6 Ugers Forløb erklærer sig tilfredse med Ansættelsen, overgaar Sagen til Taksationskommissionen, der endeligt afgør Erstatningen. Der er altsaa herigennem to virkelige Vurderinger, to Instanser, saaledes som vi kender det baade fra Byplanloven og den for nyligt gennemførte Lov om Vandforsyningsanlæg.

Endelig har man anset det for rettest udtrykkelig at fastsætte, at der til Medlemmer af samt kommunedelegerede til Ekspropriationskommissionen ikke kan vælges Personer, hvis Ejendomme berøres af Ekspropriationen til vedkommende Anlæg, eller som er Bevillingshavere eller beslægtede eller besvogrede saa nær som Søskenbørn med de paagældende Lodsjeere.

Jeg skal tillade mig at anbefale dette Lovforslag til det høje Tings Velvillie.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Drachmann har Ordet for at forelægge det ved Mødets Begyndelse anmeldte Lovforslag.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Drachmann): Jeg skal have den Ære paa mit Partis Vegne for dette høje Ting at forelægge Forslag til Lov om aktiv Erhvervsstøtte, et Lovforslag, der allerede